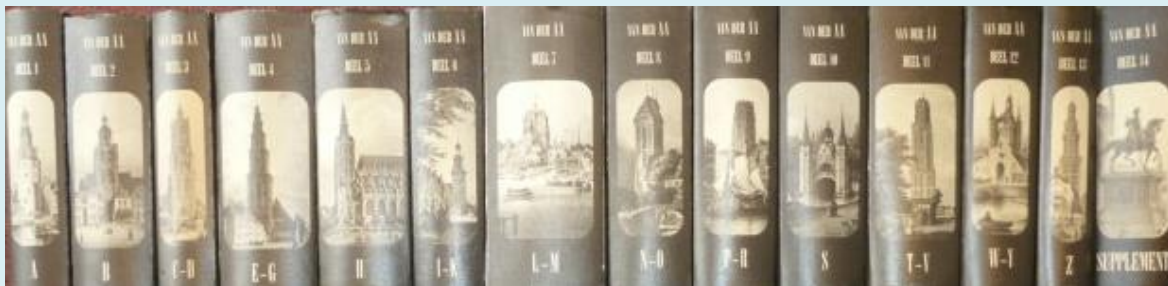

Beverwijk in 1840 zoals beschreven in het Aardrijkskundig Woordenboek der Nederlanden: B volume 2 door Abraham Jakob van der Aa.

Abraham Jacob van der Aa, (Amsterdam, 7 december 1792 - Gorinchem, 21 maart 1857) was een Nederlandse letterkundige, die voornamelijk bekend is geworden door zijn Aardrijkskundig Woordenboek der Nederlanden en door zijn Biographisch Woordenboek der Nederlanden. Hij was auteur van de Zuid- en Noord-Nederlandse Volksalmanak en heeft in die hoedanigheid veel materiaal kunnen verzamelen voor zijn Woordenboek. Het lag in zijn bedoeling om van alle plaatsen het wetenswaardigste bijeen te brengen.

Het Aardrijkskundig Woordenboek der Nederlanden, waarvan het eerste deel in 1837 het licht zag, is een woordenboek dat een uitvoerige beschrijving geeft van geschiedenis en geografie van grote en kleine plaatsen in Nederland. Van der Aa zette zijn Aardrijkskundig Woordenboek voort tot in 1851, het telde toen veertien delen. Ook tegenwoordig is het naslagwerk nog in gebruik bij onderzoekers die behoefte hebben aan feiten of anekdotes over personen of instellingen die in een bepaalde plaats hun sporen hebben achtergelaten. Nadat een herdruk van het werk uit 1976 was uitverkocht, heeft in 2003 het Centraal Bureau voor Genealogie het initiatief genomen om de tekst op CD-ROM beschikbaar te stellen.

BEVERWIJK, gemeente in het baljuwschap van Blois, provincie Noord-Holland, arrondissement Haarlem, kanton Beverwijk palende W. en N. aan de gemeente Wijk-aan-Zee-en- Wijk-aan-Duin, O. aan het Wijkermeer, Z. aan Velsen.

Deze gemeente bevat het vlek Beverwijk en eenige weinige daar rondom gelegene huizen, alsmede de buitenplaatsen Akerendam en Scheibeeck. Vroeger had men hier ook de buitenplaatsen de Schans of Oud-Meerestein en Zeewijk, die gesloopt zijn, alsmede Lommerlust, alwaar thans eene nieuwe R. K. kerk wordt gebouwd en waarvan het huis, staande in de Peperstraat, thans (1840) reeds, tot pastorie gebruikt wordt.

Zij beslaat, volgens eene, in het jaar 1817, gedane kadastrale meting, 177 bunder 60 vierkante roeden 69 vierkante ellen, zijnde de gemeente Beverwijk bij die meting ongeveer 20 bunder, vergroot, doordien de scheiding tusschen haar en de gemeente Wijk-aan-Zee-en-Wijk-aan-Duin vroeger door eene raailijn, maar sedert door wegen en beken is aangewezen. Men telt er 809 gebouwen, waaronder 400 woonhuizen, en eene bevolking van omtrent 2300 zielen, die meest hun bestaan vinden in eenigen kleinhandel en winkelnering in dagelijksche behoeften; voorts in landbouw, tuinderij en warmoes-kweckerij, die zeer goede vruchten opleveren, zijnde de Wijker kersen, bessen en peulen vooral zeer smakelijk, en op de markten van Amsterdam en Haarlem, werwaarts zij meestal vervoerd worden, zeer gezocht; voorts vinden ook eenige ingezetenen hun bestaan in de schelpnering. Ook heeft men er 4 rozijn-azijnmakerijen, 1 katoenfabriek, met zijdeververij en drukkerij, waarbij, in 1836, nog eene fijnkatoendrukkerij gevoegd is, wordende in en door die fabriek, in de plaats zelve, ruim 70 en elders, in onderscheidene

plaatsen, ruim 600 menschen aan het werk gehouden, 2 grutterijen, 1 korenmolen en 1 boomkweekerij.

De Hervormden, die ruim 800 in getal zijn, maken eene gemeente uit, die hier eene kerk heeft en tot de classificatie en ring van Haarlem behoort.

De eerste, die hier het leeraarsambt heeft waargenomen, is geweest Albert Jansz. Schagen, die omtrent het jaar 1578 hier beroepen werd. Vroeger waren in deze gemeente twee Predikanten. De eerste tweede Predikant bij de Hervormde kerk te Beverwijk is geweest Johannes Derrenout, die in het jaar 1615 herwaarts kwam, en in het jaar 1619 naar Leyden vertrok. Na het vertrek van den Predikant Johannes Aelstigs naar Middelburg, hetwelk in het jaar 1705 plaats had, is de tweede Predikants plaats onvervuld gebleven. Sedert het jaar 1847 zijn de Predikanten van Beverwijk en Velsen van de dienst te Wijk-aan-Zee ontslagen, aangezien die gemeente toen eenen afzonderlijken Predikant heeft bekomen. Sedert ruim 30 jaren wordt zij echter maar door éénen Predikant bediend, welke sedert 1806 tezamen, met die van Velzen, ook de dienst te Wijk-aan-Zee waarneemt. Het beroep geschiedt door den kerkeraad.

De R.K., die hier ruim 1250 zielen tellen, behoren tot de statie van Beverwijk-en-Wijk-aan-Zee.

De Evangelisch-Lutherschen, van welke men er 90 telt, maken eene gemeente uit, welke eerst in het jaar 1769 werd opgericht, tot den ring van Haarlem behoort, en waartoe ook de Evangelisch-Lutherschen in de gemeente Assendelft, Velzen-Zandpoort - Breesaap -en-Jan gijzen vaart, Wijk- aan-Zee-en-Wijk-aan-Duin, Heemskerk, Castricum-en-Bakkum en Uitgeest behooren, gezamenlijk een getal van 220 zielen uitmakende. De eerste Predikant, welke deze gemeente bediend heeft, is geweest Augustus Sterk, die in het jaar 1769 herwaarts kwam, maar spoedig genoodzaakt was zich naar elders te begeven, aangezien de gemeente de kosten niet kon dragen en geen onderstand van het Amsterdamsche consistorie bewam. Eindelijk moest de kerk, in het jaar 1778, in het openbaar bij executie verkocht worden, en werd alzoo het eigendom van den Heer Johan Coenraad Brandt, die haar aan de gemeente terug gaf, zoodat er nu weder eenen Leeraar beroepen werd, zijnde de eerste, die, na de nieuwe stichting, deze kerk bediend heeft, geweest Everardus Volkertz, die in het jaar 1780 van hier naar Leeuwarden beroepen werd. Het beroep geschiedt door den kerkeraad. Men heeft hier ook ongeveer 50 Vereenigde-Doopsgezinden, die eene gemeente uitmaken, welke echter geen afzonderlijke Leeraar heeft, maar alwaar sedert 1821, ten aanzien van de predikdienst en catechisatiën, door den Predikant van Crommenie, in het zomer seisoen, eens in de maand te Beverwijk de dienst wordt verrigt. Tot deze gemeente behooren de Doopsgezinden in de gemeente Velzen-Zandpoort-Breesaap-en-Jan gijzen vaart, Wijk-aan-Zee -en-Wijk-aan Duin, Heemskerk en Uitgeest.

De Israëlitien, wier getal ruim 60 beloopt, hebben hier mede eene bijkerk (onder de hoofdsynagoge der Nederlandsche Israëlieten te Amsterdam), welke door eenen Voorlezer bediend wordt, en waartoe ook de belijders van die godsdienst in de gemeente Assendelft, Crommenie-en-Crommeniedijk, Uitgeest, Castricum-en-Bakkum, Heemskerk, Wijk-aan-Zee -en-Wijk-aan-Duin en Velzen-Zandpoort-Breesaap-en-Jan-Gijzenvaart behooren. Zij hebben eene afzonderlijke begraafplaats onder de gemeente Wijk-aan-Zee-en-Wijk-aan-Duin.

Deze gemeente Beverwijk was vroeger eene heerlijkheid. Nadat de oude Heeren van Beverwijk naar elders vertrokken waren, bewam Wolfert van Borssele, Heer van Zanderburg, van Jan I, Graaf van Holland, een derde der boeten alhier vallende. Daarna is deze heerlijkheid gekomen aan Jan van Henegouwen, Heer van Beaumont, zoon van Graaf Jan II, wiens dochter Johanna, door haar huwelijk met Lodewijk van Chastillon, Graaf van Blois en Avernes, onder andere goederen deze heerlijkheid in zijn geslacht overbragt, waarna een der Heeren van Blois steeds te Beverwijk zijne zitplaats gehouden heeft, als de

hoofdplaats van het baljuwschap Blois, met welke Beverwijk aan de graaflijkheids-domeinen behoord heeft, totdat, in het jaar 1724, 's Lands Staten besloten, het als eene bijzondere ambachtsheerlijkheid in het openbaar te verkoopen. Veel moeite deed de regering van Beverwijk, om dit besluit te doen intrekken.

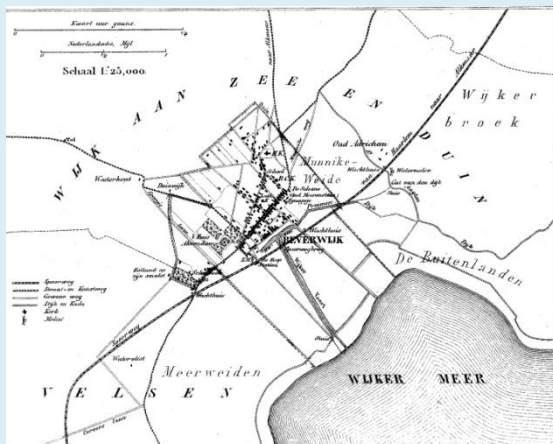
Nadat echter haar verzoek, in het jaar 1750, geheel afgeslagen was, werd de ambachtsheerlijkheid verkocht aan den Heer François van Haringcarspel, te dien tijde Oud-Schepen der stad Amsterdam. Thans is zij nog slechts in naam eene heerlijkheid, waarvan tegenwoordig de Heer F. C. L. P. de Flines den titel voert, zijnde de laatst overgeblevene heerlijke regten, in het jaar 1834, door het gemeentebestuur afgekocht.

Het vlek Beverwijk, in de wandeling meestal de Wijk, en op de zeedorpen Wijk-Binnen genoemd, ligt ruim 2 uur Noord van Haarlem, ruim 3½ uur van Alkmaar, 5 uur West van Amsterdam, 1 uur Oost van de Noordzee, 52° 29' 11" Noorderbreedte 22° 19' 25" Oosterlengte. (52 graden 29 minuten 11 seconden Noorderbreedte en 22 graden 19 minuten 25 seconden Oosterlengte)

Het was vroeger, en wel in de elfde eeuw, bekend onder den naam van Agathenkirch, Aagtenkerk, en volgens sommigen ook van Aagtendorp, welke naam het zal ontleend hebben van de Heilige Agatha, die hier als Patrones vereerd werd. De naam Beverwijk, die het later heeft aangenomen, zoude, naar men wil, eene verkorting zijn van Bedevaarts-wijk, en doelen op de menigvuldige bedevaarten, die destijds naar de St. Aagtenkerk plaats hadden. In een handvest van Jan I, Graaf van Holland, van het jaar 1298, waarbij hij onderscheidene privilegiën en voorregten aan de burgers van Beverwijk toekent, wordt deze plaats reeds eene stede geheeten, terwijl hare inwoners poorteren worden genoemd; ook wordt Beverwijk, onder anderen, nog in eene lijst der steden, die, in het jaar 1468, den eed deden aan Karel, Hertog van Bourgondië, onmiddellijk na Alkmaar, de tiende in rang, genoemd, terwijl nog elf Hollandsche steden achter haar volgden. Het blijkt echter niet of de plaats ooit bemurd of afgesloten is geweest, maar hare benaming van stede heeft zij steeds tot aan de inlijving van ons Vaderland in het Fransche rijk en de daarop gevolgde plattelands verdeeling behouden. Vroeger had zij ook stedelijke regten, zoo als dan ook, tot aan de opgemelde inlijving, de hooge vierschaar van het baljuwschap der Landen van Blois hier werd gespannen, en de voor die regtbank gewezen lijfstraffelijke vonnissen, ook in het openbaar op het plein voor het raadhuis werden ten uitvoer gelegd. Dat Beverwijk vroeger nog al van eenig belang moet geweest zijn, getuigt ook een nog voorhande brief, van het jaar 1347, waarbij het zijne hulp belooft aan Amsterdam tegen Deventer. In het jaar 1479 was het bij het treffen van het bestand te water met Gelderland.

SAINTE AGATHE

Thans is Beverwijk een groot, schoon, welbetimmerd en geheel bestraat vlek, in eene der aangenaamste kwartieren van Noord-Holland gelegen, vroeger geheel door buitenplaatsen omgeven, waarop meestal vrije wandeling was. Het voornaamste en aanzienlijkste van Beverwijk bestaat uit eene ruime straat, de Breestraat genaamd, die, 612 ellen (424,73) lang en grootendeels ter wederzijde met eene dubbele rij boomen beplant, bij het inkomen der plaats een zeer aangenaam gezicht oplevert, en op welke eenige dwarsstraten uitkomen, ter eener zijde aan den Achterweg, ter andere zijde aan de Meerstraat

of de Haven, waar eene breede kaai en een wijduitgestrekt fraai gezigt is. De Westzijde van het Wijkermeer, tusschen den Sint-Aagtendijk en den Rijnlandschen slaperdijk onbedijkt zijnde, zoo ligt Beverwijk voor een gedeelte op eb en vloed, waardoor bij stormen en hooge vloedden meestal de woningen aan de Haven en aan de Zuidzijde der Breestraat worden overstroomd. Zoo werden de bewoners van dat gedeelte van Beverwijk onder anderen, in den nacht van den 14 en 15 November 1775, tusschen drie en vier ure, door het water, op het onverwachts, in den slaap gestoord, ten bedde uitgejaagd, en genoodzaakt naar hunne zolders te vlugten.

Door den watervloed van den 4 en 5 Februari 1825, werd mede een groot gedeelte van dit vlek overstroomd, terwijl het water tot zulk eene buitengewone hoogte steeg, als bij geen menschen geheugen had plaats gehad. Het water werd op dat gedeelte van den St. Aagtendijk, hetwelk vlak op den noordwesten aanslag ligt, op en over den kruin des dijks geslagen. De buitenglooiing werd aldaar ter lengte van 230 ellen en ter diepte van één el uitgespoeld.

Langs de Breestraat, die een gedeelte der groote weg van de eerste klasse van Amsterdam naar den Helder uitmaakt, komen hier tweemaal daags de diligences van Amsterdam op Alkmaar aan, zijnde de verdere middelen van vervoer alhier, tweemaal 's weeks eenen wagen op Amsterdam, twee- à driemaal 's weeks twee wagens op Haarlem en, indien er genoegzaam water in de haven is, drie malen 's weeks eene veerschuit op Amsterdam, en eens in de maand eene op Haarlem en eenige Zuid-Hollandsche steden.

De haven heeft, door den Pijp, eene 1000 ellen (694 meter) lange vaart, gemeenschap met het Wijkermeer, en wordt met de grootste moeite nog eenigzins bevaarbaar gehouden, terwijl de gedurig meer en meer toenemende verdrooging en aanslibbing van het meer, haar met eene volkomene verlanding bedreigt, waaraan dan ook hoofdzakelijk de achteruitgang en het verval der azijnfabrieken, van welke er, ruim 30 jaren geleden, hier nog 13 bestonden, en van deze plaats in het algemeen, is toe te schrijven. Voorheen toch was hier veel vertier, vooral bij den zomer met plaaziervaartuigen van Amsterdam en de Zaan; doch door het verdroogen van het vaarwater is dit vertier geheel verlopen. In het jaar 1303 verkreeg Beverwijk het regt tot eene jaarlijksche leermarkt, die nog in het midden der vorige eeuw vermaard was. Zij werd tweemaal 's jaars gehouden, op den eersten Maandag na beloken Paschen en

op den 2 October. Ook waren hier vroeger eene weekmarkt; eene paardenmarkt; eene varkenmarkt, en eene zeer bezochte jaarmarkt of kermis, welke laatste nog den tweeden Zondag in Augustus invalt. Thans bestaat er van dit alles niets, dat met regt dien naam verdient. Voor eenige jaren heeft men, uithoofde van de zoo zeer geschikte gelegenheid en om de plaats nog eenig vertier te bezorgen, getracht hier eene koemarkt gevestigd te krijgen zijnde er toen drie- of viermalen premiën gegeven aan hem, die het grootste aantal koeijen ter markt bragt en die de meeste verkocht; op de twee eerste markten zijn er dan ook nog 400 à 500 stuks vee geweest, doch daar dit getal jaarlijks verminderde, is het geven van premiën opgehouden, en daarna deze markt weder zoo in verval geraakt, dat ook die den naam van koe- of veemarkt niet meer verdient.

Het Raadhuis, voorzien van eenen fikschen, in 1773 vernieuwden, voorgevel, alsmede van eenen toren met uurwerk en twee klokken, die heel en half uur slaan, heeft op het frontespies, boven den voorgevel, een afzonderlijk luiklokje en eene wijzerplaat, waaronder het Roomsch-Keizerlijke wapen en dat der gemeente prijken. Voorts vindt

men in dit gebouw gevangenen, de Waag, eene wachtkamer en de Hoofdwacht, terwijl in het voorportaal blazoenen hangen van de voormaals hier bestaan hebbende Rederijkerskamer de Wijngaardranken, van onderscheidene spreuken en de wapens van Haarlem en Beverwijk voorzien.

De Hervormde kerk, aan de Kerkstraat, was vóór de Hervorming aan St. Agatha toegewijd. Zij werd, in het jaar 1064, onder den naam van Agathenkirchen, als kapel, aan den Abt van Echternach voor de helft afgestaan, en is omtrent het begin der vijftiende eeuw eene parochiekerk geworden, althans ten jare 1429, gaf de Bisschop van Utrecht zijne toestemming tot de stichting van het klooster van Reguliere Kanunniken, St. Maria's Konvent in Sion, te Beverwijk, en in dat jaar werd eene overeenkomst getroffen tusschen Johan van Eik, Pastoor der parochiekerk te Beverwijk, en de Broeders van het genoemde klooster, wegens het begraven in de kloosterkerk.

Er was in deze parochiekerk eene vikarij voor het altaar van het H. Kruis en voor dat van den Apostel Andreas gesticht, door Meester Gerrit Hofland; ook was er een altaar van St. Anna, met eene vikarij gesticht. (Een vicarie is volgens de wet een stichting. Het was oorspronkelijk een middeleeuwsch rechtspersoon naar kerkelijk en wereldlijk recht. Vanaf de Reformatie zijn het geen geestelijke instellingen meer. Oorspronkelijk was de vicarie in de Middeleeuwen een afgezonderd vermogen waarvan de opbrengst bestemd was voor het levensonderhoud van een priester. Deze vicaris moest daarvoor aan een bepaald altaar een of meer heilige missen opdragen, in gebeden bepaalde personen gedenken en eventueel nog andere, in de stichtingsbrief opgedragen, taken uitvoeren.)

In het jaar 1572 werd de kerk mede door de Spanjaarden in de asch gelegd; doch kort daarna is het zuider- en middelpand weder opgebouwd, maar het noorderpand werd eerst in het jaar 1644 hersteld. Thans is het een groot en ruim gebouw, voorzien van een uitmuntend orgel van twee klavieren en een pedaal, te zamen met 25 registers, vervaardigd door Christiaan Mullen en, in het jaar 1756 aan de kerk ten geschenke gegeven door Vrouwe Anna Elizabeth Geelvinck, weduwe van Johannes Lucas Pels van Hoogelanden. Op het koor

zijn onderscheidene fraaije grafkelders, waarvan die van de familie van Haringcarspel Decker welke ruim eene eeuw lang in het bezit der ambachtsheerlijkheid geweest is, bijzonder uitmunt, als zijnde versierd met eene prachtige zwart marmeren tombe en eene menigte familiewapens, Deze is dan ook de eenige kelder, welke bij de nieuwe verordening op het begraven, van binnen is open gebleven, vermits, wegens het uitsterven der familie, hoogst waarschijnlijk daarvan geen gebruik meer zal worden gemaakt. Voorts is de kerk versierd met eenige geschilderde glazen en onderscheidene blazoenen, meest van adellijke of aanzienlijke families die hier vroeger hunne begraafplaatsen hadden. Nevens de kerk staat de toren, welke aan de plaats toebehoort, zijnde een van gewonen steen tot eene hoogte van 41 ellen opgetrokken vierkant gebouw, met eene 21 ellen hooge en met leijen gedekte spits, en voorzien van uurwerk, dat heel- en halfuur slaat. Men komt met 200, meest steenen trappen, op het vierkant, dat men gevoegelijk kan rondgaan. Deze toren wordt door de zeelieden dikwijls tot herkenningsteeken of baak gebezigd.

De R. K. kerk, aan den Arendsweg, mede voorzien van een orgel, is aan de H. Agatha toegewijd. Zij stond, tot vóór de uitbreiding der gemeente, door de kadastrale meting van het jaar 1817, aan de grenslijn van deze gemeente onder Wijk-aan-Duin. Reeds sedert jaren voor de statie te klein zijnde, is er in dit jaar (1840) aangevangen met het bouwen van eene andere kerk, welke is aanbesteed voor 28,000 guldens en waartoe de buitenplaats Lommerlust, in het Noordelijke gedeelte van het vlek, is aangekocht. Behalve het Monnikenklooster St. Maria's Konvent in Sion en het Nonnenklooster Nazareth, welke later op die woorden zullen behandeld worden, heeft hier nog bestaan een klooster der Tempelheeren, zeer waarschijnlijk omstreeks de tegenwoordige Hervormde kerk althans in de Kerkstraat vindt men nog eene oude poort, welke alle kenteekenen draagt

van tot zoodanig een oud gesticht behoord te hebben.

De kerk der Evangelisch-Lutherschen, op den Achterweg, is een klein, maar net gebouw, dat eene zwaan van aanmerkelijke grootte tot windwijzer heeft, en sedert het jaar 1816 mede van een orgel voorzien is.

De kerk voor de Vereenigde Doopsgezinde gemeente, aan de Meerstraat, is in het jaar 1675 gesticht. In het jaar 1836 werd er een orgel in geplaatst.

De te Beverwijk gevestigde Israëlitische bijkerk op de Breestraat is een zeer klein gebouw.

De weldadige inrigtingen te Beverwijk zijn: een Weeshuis voor de Hervormde weezen en twee partikuliere Gestichten voor krankzinnigen. Vroeger had men hier ook een Gasthuis, waarin behoeftige lieden werden onderhouden, doch dit gesticht heeft reeds sedert het midden der vorige eeuw opgehouden te bestaan; van de fondsen worden de algemeene armen onderhouden.

Men heeft er eene gemeenteschool, waar ongeveer 200 leerlingen onderwijs ontvangen; eene tusschenschool, die gemiddeld ruim 60 leerlingen telt ; een instituut voor opvoeding en onderwijs, waar een getal van ruim 30 jonge heeren en een dergelijk instituut, waar ongeveer 20 jonge jufvrouwen onderwijs genieten; een departement der Maatschappij Tot Nut van 't Algemeen, dat den 1. October 1790 opgericht is en ongeveer 20 leden telt, en zich in het jaar 1806, vereenigd heeft met het Letteroefenend gezelschap, onder de zinspreuk: *Het hoofddoel van deez' vriendenkring Is eendragt, deugd en oefening*, sedert welken tijd het departement die zinspreuk heeft aangenomen. Voorts heeft men er eene in 1828 opgerigte Societeit: Amicitia, thans met 55 leden; en een Postkantoor. Behalve de reeds boven genoemde kamer de Wijngaardranken, met de spreuk: *Liefde bovenal*, schijnen er oudtijds te Beverwijk nog vier Rederijkerskamers bestaan te hebben, als: de Witte Lelie, met de spreuk: *Wij wijcken Toorn*, de Anjelieren, met de spreuk: *In liefde getrouw*; de Eglantieren, met de spreuk : *In liefde bloeiende*; en de Roosen, met de spreuk : *Aensiet de Joncheit*.

De Wijngaardranken, De Egelantier, De Anjelieren, De Witte Lelie, De Roosen

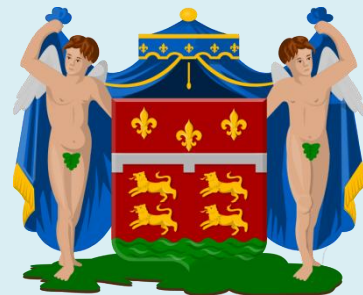
Beverwijk is de geboorteplaats van den Schilder Jan Cornelisz. Vermeyen, geb. in het jaar 1500 en gestorven in 1559.

Deze plaats heeft ook al menigmaal de rampen des oorlogs te verduren gehad. Reeds in het jaar 1205 werd zij door Graaf Lodewijk van Loon aan kolen gelegd. In het jaar 1426 moest Beverwijk zesduizend kroonen geven, omdat het Vrouw Jacoba's zijde gekozen had. In het jaar 1490 werd de plaats door het kaas- en broodvolk geplunderd en in brand gestoken, maar Hertog Albrecht van Saksen, die tot Stadhouders-Generaal over alle de Nederlanden was aangesteld, tot stuiting van dien dolzinnigen hoop herwaarts gekomen, bemagtigde haar met veel geweld waarna hij Noordoostwaarts, op eenigen afstand van daar, ter plaatse, waar later de buitenplaats Oud-Merestein gevonden werd, eene schans opwierp, waarvan de naam nog bestaat en uit welke hij in den geheelen omtrek ging plunderen en rooven, terwijl hij den buit aldaar in veiligheid bragt.

In het jaar 1519 werd Beverwijk door Groote Pier, aan het hoofd van den zoogenaamden zwarten hoop, ingenomen en zwaar gebrand schat. Gedurende het beleg van Haarlem en Alkmaar, in de jaren 1572 en 1575 werd deze plaats door de Spanjaarden bijna geheel verwoest, zoo dat slechts twaalf huizen verschoond bleven. In October 1576 werd zij echter door de Spanjaarden ontruimd. De Beverwijkers, bevreesd, dat het volk van Sonoy, die in Noord-Holland bevel voerde, deze ontruiming vernemende, hun voorts mogt komen berooven van hetgene de Spanjaarden hun nog gelaten hadden, verwittigden, zonder verwijl, den Overste Sonoy van het vertrek der vijanden, met bede om bescherming, opdat hun geen onheil mogt overkomen van de Spaansche soldaten, die Haarlem nog inhielden; waarop Sonoy den Beverwijkeren een gedeelte van zijn volk toeschikte, met dringend verbod, van iemand der ingezetenen en huislieden eenig nadeel toe te brengen. Toen men in de jaren 1665 en 1664 vreesde, dat de Engelschen eene landing op onze kusten mogten ondernemen, was te Beverwijk ook krijgsvolk gelegerd. Na de landing der Engelschen in Noord-Holland, in het jaar 1799, had Beverwijk mede veel door de onophoudelijke inkwartieringen te lijden, terwijl het hoofdkwartier van den Generaal Brune hier eenen geruimen tijd gevestigd was.

Het wapen van Beverwijk is een gedeeld schild van keel (rood), beladen in het bovenste gedeelte met drie leliën van goud, staande twee en één, het onderste met vier pasant (gaande) leeuwen van goud, waaronder eene zee; een lambel van zilver, met drie pendants over het geheele schild; het wapen gedekt met eene tent van azuur (blauw), gesierd van goud en ter wederzijden vastgehouden door eenen engel.

Een barensteel of lambel is een breuk of scheidslijn waarmee het wapen van een zoon zich onderscheidt van dat van zijn vader. Daarnaast werd het ook veel gebruikt voor de aanduiding van een jongere familietak. Pendants zijn vaantjes aan de barensteel waarmee men duidelijk maakte om wie het ging en aangeven of de drager van het wapen een tweede, derde of jongere zoon, een jongere zoon of een kleinzoon van het hoofd van een familie is.

Het huidige wapen van Beverwijk is een gedeeld schild met het bovenste deel van keel (rood), beladen met drie leliën van zilver, het onderste deel van goud met vier rampant (klauwende) leeuwen waarvan twee zwart en twee van keel, waaronder eene zee; een lambel van azuur, met drie pendants over het geheele schild; het wapen gedekt met eene tent van azuur (blauw), gesierd van goud en ter weerzijden vastgehouden door een naakt jongetje.